

have været meget uheldig stillede med Hensyn til Fastsættelsen af Pensionen, idet der i Loven af 1856 er kommet en Bestemmelse om, at Lærerne pensioneres efter Reguleringssummen og ikke efter deres virkelige Indtægt. Derved har man udelukket baade de personlige Tillæg, som adskillige Lærere have, og hele Statstilskuddet fra at komme med i Beregningen. Jeg kunde nævne Eksempler paa, at disse personlige Tilskud uden for Reguleringssummen ere lige saa meget som de øvrige Indtægter. Jeg kender en Lærer, som har over 200 Kr. i personligt Tillæg, og saa har han omtrent 600 Kr. i Statstilskud, men alt det bliver ikke regnet med til Fastsættelsen af Pensionen, og det er dog et urimeligt Forhold. I det hele taget har man haft en sær Tilbøjelighed til at lave saadanne Smaaaff ved de smaa Embeder. Imedens man pensionerer efter den fulde Indtægt ved de større Embeder, har man denne Bestemmelse for Skolelærernes Vedkommende, og noget lignende gælder for Underofficerernes, de have ogsaa en hel Mængde Tillæg, som ikke tages med i Beregningen. Der kunde være Tale om at give denne Lov tilbagevirkende Kraft, men jeg skal indrømme, at det i det hele er et slemt Skraaplan at komme ind paa. Men et er at give Loven tilbagevirkende Kraft, noget andet er at opretholde dette System i 5 Aar efter, at Forslaget er blevet til Lov. Jeg synes, at man i det mindste kunde gaa saa vidt, at de, der blive pensionerede, efter at denne Lov er traadt i Kraft, blive pensionerede efter den Løn, de faa ifølge den ny Lov, eller i det mindste efter den Indtægt, de faktisk have haft i den Tid, de have tjent under de gamle Forhold. Det er ikke et Konfliktspørgsmaal, jeg vil føre ind her, det er kun en Henstilling. Kunde man enes om dette og om Afløsningen af Fouragen, tror jeg, det vilde være godt.

Hermed skal jeg slutte, idet jeg dog ikke kan undlade at bringe den ærede Minister min Tak, fordi han har ført Forslaget frem. Jeg vil haabe og ønske, at Forslaget maa blive til Lov i en saadan Skikkelse, at vi alle kunne være glade og tilfredse.

Bluhme: Jeg ønsker kun at takke den højtærede Minister for hans Svar paa mit Spørgsmaal. Altsaa ligger der i den Sætning: „I Skolerne paa Landet skal hver Klasse aarlig have mindst 18 Timers Undervisning om Ugen i Gennemsnit“, navnlig i de to Ord „aarlig“ og „i Gennem-

snit“, konstateret, at den Forstaaelse, jeg ønsker at lægge i Paragraffen, findes efter den højtærede Ministers Mening. Men naar dette er Tilfældet, er den modsatte Ordning fastslaaet for Købstæderne, thi der mangler baade Ordet „aarlig“ og Ordene „i Gennemsnit“, og der staar tydelig, at der skal undervises i Gennemsnit mindst 21 Timer om Ugen og mindst 41 Uger om Aaret, og følgelig kan man i Købstæderne ikke give Ferie i tilsammen mere end 11 Uger om Aaret, og det beklager jeg for Købstædernes Vedkommende, thi der er ikke Tvivl om, at hvis man havde Frihed dertil, vilde man snart komme til baade for Børnenes og Lærernes Skyld at give allermindst Ferier i de 3 Sommermaaneder, i hvilke det er en Ubehagelighed baade for Lærere og Elever at sidde i en Skole.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Stühr):

Maa jeg dertil svare, at det er fra den bestaaende Ordning, man er gaaet ud, idet det i Købstæderne overalt er saaledes, eller rettere sagt indtil første Januar i Aar har været saaledes, at der fra ingen Side er ønsket nogen Forandring fra den Ordning, som har været gældende hidtil. Naar jeg siger indtil 1ste Januar, saa er det, fordi vi fra 1ste Januar 1899 have faaet en ny Købstad, som tidligere har hørt til Landkommunerne. Det er nemlig den Købstad, som det ærede Medlem har den Ære at repræsentere, Esbjerg. Der vil jeg gerne tro, at Forholdene have været de samme som andetsteds der i Egnen, men der gives ganske vist dog en Lejlighed for Børnene til at faa en længere Ferie; jeg ved, at nogle Børn fra Esbjerg have taget Tjeneste paa Landet og altsaa have Brug for den længere Ferie; men det ville de ogsaa nok kunne efter denne Lov, i alt Fald kan det tages under Overvejelse. Esbjerg er vist for øvrigt det eneste Sted her i Landet, hvor der udtales Ønsker om en Forandring i denne Henseende (*Bluhme*: Ønsket derom vil ogsaa snart komme frem her i Kjøbenhavn!) Det tror jeg ikke.

Formanden (Sofus Høgsbro): Der er endnu indtegnet 6 Talere, og jeg skal derfor afbryde Forhandlingen.

Ved Folketingsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier) er modtaget et Andragende fra Cecilie Eng, Enke efter Guide i Generalstaben J. F. Eng, om Understøttelse.